

602

Í fornöld á jörðu var frækorni sáð

C C/E C G/D D⁷ G

1. Í forn - öld á jörð - u var fræ - korn - i sáð, það
 2. Þá dundu' yf - ir storm - ar og hret - viðr - in hörð og
 3. Og fræ - korn - ið smá - a varð feikn - ar - stórt tré, þar
 4. Í skjól - i þess þjóð - irn - ar þreyt - a sitt skeið og
 5. Það vant - ar ei enn þá hin ís - köld - u él og

G C G C

fæst - um var kunn - ugt en sums stað - ar smáð, það
 hagl - él og eld - ing - ar geis - uðu' um jörð. Það
 fá mátt - i lífs - ins í storm - un - um hlé, það
 þreytt - ur fær hress - ing á erf - iðr - i leið, í
 orm - a sem vilj - a þess rót naga' í hel en

G/B G/D C C/E G⁷/D G⁷ C

fræ - korn var Guðs ríki', í fyrst - unn - i smátt en
 níst - ist af frost - i, það fun - aði' af glóð en
 breidd - i sitt lim yf - ir lönd, yf - ir höf, á
 skjól - i þess hrak - inn og ves - all fær vörn, þar
 hvern - ig sem fell - a það far - ið er að þeir

F C C/E G G⁷ C

frjóvg - að - ist óð - um og þrosk - að - ist brátt.
 frjóvg - að - ur vís - ir þó ó - skemmd - ur stóð.
 líf - end - a bú - stað, á dá - inn - a gröf.
 velj - a sér at - hvarf hin sak - laus - u börn.
 fá því ei grand - að né eyð - i - lagt það.

6. Það blómgast og vex og æ blómlegra rís
 í breiskjandi hita, í nístandi ís,
 af lausnarans blóði það frjóvgaðist fyrst,
 þann frjóvgunarkraft eigi getur það misst.

7. Frá heimskauti einu til annars það nær
 þótt önnur tré falli, þá sífellt það grær,
 þess greinar ná víðar og víðar um heim
 uns veröldin öll fær sitt skjól undir þeim.

8. Og sú kemur tíðin að heiðingja hjörð
 þar hælís sér leitar af gjörvallri jörð,
 sú tíðin að illgresið upp verður rætt
 og afhöggná limið við stofninn sinn grætt.

9. Hve gleðileg verður sú guðsríkisöld.
 Um gjörvallan heim ná þess laufskálatjöld.
 Úr hvelfingu myndast þar musteri frítt,
 þar mannkynið allt Guði lof syngur blítt.